

Gebrek aan zelfvertrouwen en sterk gericht zijn op een relatie zijn barrières voor EPE-mannen bij het aangaan van romantische relaties

Personen die een Eerste Psychotische Episode (EPE) doormaken zoeken net als hun jongvolwassen leeftijdsgenoten intimiteit en romantische relaties. Uit de literatuur komt naar voren dat met name jonge EPE-mannen problemen hebben met daten, sociaal functioneren en het aangaan van romantische relaties. In deze Canadese cross-sectionele studie werd een groep single EPE-mannen (n=23), vergeleken met een groep mannelijke single studenten (minimaal 2 jaar) (n=31) en een groep mannelijke studenten die al minimaal 2 jaar een stabiele relatie had (n=29) op zelfvertrouwen, hechting en sociale vaardigheden. De volgende meetinstrumenten werden afgenomen: de Self-Esteem Rating Scale–Short Form (SERS-SF); de Attachment Style Questionnaire (ASQ) en de First Episode Social Functioning Scale (FESFS). Op gevoelens van eigenwaarde werden geen verschillen tussen de drie groepen gevonden. Wel scoorden de beide single groepen lager op zelfverzekerdheid, zich zeker voelen in een sociale situatie (FESFS-schaal). De EPE-groep scoorde significant hoger dan de groep studenten die een langdurige relatie had op de ASQ-schaal 'Preoccupatie met geliefd willen zijn'. Dit betekent dat ze meer bevestiging nodig hadden, banger voor afwijzing waren en een groter verlangen hadden met de partner samen te smelten. Beide single-groepen konden niet goed met intimiteit omgaan. Opmerkelijk is dat de EPE-groep de eigen sociale vaardigheden hoger inschatte dan die van de groep single studenten, hoewel ze niet daadwerkelijk meer sociale interacties aangingen. Wellicht heeft de EPE-groep minder inzicht in de eigen sociale vaardigheden. Interventies zouden aandacht moeten hebben voor de hechtingsstijl van de EPE-mannen, hun interactievaardigheden en hun gebrek aan zelfverzekerdheid.

Pillay R, Lecomte T, Abdel-Baki A. (2018). Factors limiting romantic relationship formation for individuals with early psychosis. Early Interv Psychiatry. 2018 Aug;12(4):645-651.